

линѣе повече. Мнѣго пѫти Жакъ избѣгваше отъ безочливитѣ си братовчеди и излазяше самъ на разходка. Тогава той се врѣщаше по-доволенъ въ кѣщи.

Единъ пѫть болникътъ издебна мѫчителитѣ си и отиде на пристанището при рибаритѣ. Той замоли едного отъ тѣхъ да го поразходи съ лодката си изъ морето. Рибарътъ се съгласи и го взе да ловятъ заедно риба.

Слѣдъ малко всички рибари подкараха лодкитѣ си изъ морето и почнаха да ловятъ риба.

Морскиятъ въздухъ биеше блѣдото лице на Жака и изкарваше кръвъта му по тѣнката кожица на тѣлото му. Жакъ не можеше да се нарадва на морската разходка. Нему се искаше всѣки денъ да плава изъ морето и никога да се не врѣща при мѫчителитѣ си.

Дѣлго врѣме братовчедитѣ дираха Жака, но не го намѣриха. Тѣ го потърсиха и на приста-